

[Sigsgaard.]

Guldberg: jeg håber ikke, at jeg så har forbigået nogen – så ville det vel ikke være så underligt, hvis venstre havde sagt: hvis vi skal stemme for socialdemokratiets elforsyningslov, så kræver vi visse garantier omkring atomkraften. Det var det, hr. Ninn-Hansen også var inde på, og dér tror jeg at hr. Ninn-Hansen var inde på et rigtigt spor – eller jeg er bange for, at han var det. Hr. Ninn-Hansen stillede spørgsmål i den anledning. Det vil jeg ikke gøre, for hvis der foreligger en aftale mellem socialdemokratiet og venstre om atomkraften, så er den ikke forelagt i de to partiers folketingsgrupper, det er helt klart. Det ville man ikke vove fra de få, der har indgået en sådan aftale, og det er selvfølgelig nogle ganske få. Hvis jeg spurgte, ville jeg selvfølgelig få et dementi, uanset om det er rigtigt, at aftalen er indgået, eller om det ikke er rigtigt. Derfor vil jeg nøjes med at påpege, at faren for, at der er indgået en sådan aftale, eksisterer. Jeg tvivler nemlig som sagt på, at venstre ville gå ind for denne lovgivning uden at få indrømmelser på atomkraften, og man ved, at der er behov for at kræve, for at presse socialdemokratiet her, fordi der er uenighed i den socialdemokratiske gruppe, der er uro omkring atomkraften, og der bliver stadig mere uro.

Dernæst vil jeg sige, at det er interessant at høre fremskridtspartiet i denne sag klage over det, de kalder et skibbrud for tankerne om det nære samfund. Det er meget spændende at høre fremskridtspartiet spille den melodi. Melodien blev også spillet af hr. Jes Schmidt her for et øjeblik siden, at elværkerne var så demokratiske. Nu kan vi godt alle sammen tænke tilbage til elkraftens barndom, da så tingene noget anderledes ud, end de gør i dag, men det er lidt farligt, når man behandler lovforslag, at forblive i minderne fra dengang, for situationen er jo ændret noget. Hr. Jes Schmidt talte meget rørende om, hvordan elselskaberne altid havde søgt at forsyne befolkningen billigst muligt med kraft og i det hele taget søgt at tjene forbrugerne i enhver henseende.

I anledning af hr. Jes Schmidts og i anledning af fremskridtspartiets udtalelser vil jeg lige minde om – af hensyn til dem, der ikke har læst Meddelelser fra monopoltilsynet – at der for ganske nylig er afsagt en kendelse i monopoltilsynet, hvor man har sagt til elværkerne: vil I være venlige at sætte jeres priser ned med 3,5 øre pr. kWh. De har nemlig taget alt for høje priser, så høje, at monopoltilsynet følte sig

foranlediget til at skride ind. Det synes jeg er et ganske effektivt dementi af al snakken om, at det er forbrugerne, der styrer elkraften her i landet. Hvis det var forbrugerne, skulle de så sidde og vedtage, at de skulle betale 3,5 øre for meget pr. kWh? Der er ganske vist en stadig stærkere lyst her i landet til ligesom at pine sig selv, og jo skrappere ting der kan siges fra folketinget om besparelser og ting og sager og om at spænde livremmen ind, jo flere er der, der nyder situationen. Men så meget tror jeg ikke at forbrugerne af elkraft er indstillet på at nyde at blive pint, at de skulle have besluttet at indkradse alt for høje priser for den elkraft, de bruger, så jeg synes, sagen er et ganske godt eksempel på, at hr. Jes Schmidt og fremskridtspartiet har ganske uret.

Den nuværende ordning af elkraftforsyningen her i Danmark har ikke et klap med det nære samfund, har ikke et klap med demokrati at gøre. Kommunernes Landsforening har i øvrigt ønsket at få en stærkere repræsentation i elprisrådet. Hvorfor skulle de gøre det? De betragter i den henseende sig selv som repræsentanter for forbrugerne, for lokalbefolkningen. Hvorfor skulle de så gøre det, hvis det hele var så demokratisk i forvejen?

I øvrigt vil jeg sige, at jeg kan være enig i mindretalsudtalelserne fra de radikale, fra SF og fra DKP, i alle disse tre mindretalsudtalelser i betænkningen. Jeg kan være enig med de radikale i, at der mangler en energipolitisk målsætning, med SF og DKP i, at lovforslaget ikke er vidtrækkende nok, og at det er forringet under udvalgsarbejdet, ganske væsentligt endda. Selv om der derfor er elementer i forslaget, som VS kan gå ind for, vil vi ikke kunne stemme for det ved tredje behandling.

Så vil jeg i øvrigt sige til allersidst til de mennesker, der som jeg af og til spekulerer over, hvad der er værst i det nuværende folketing, en socialdemokratisk regering, der fører venstres politik, eller en venstreregering, der fører venstres politik, at jeg synes, det er interessant at bemærke, at lovforslaget, som det nu ligger, er væsentlig ringere, end det var fra daværende handelsminister Nyboe Andersens hånd. Hr. Nyboe Andersen har følt sig mere frit stillet over for de presserende behov for mere kontrol med elforsyningen nu, hvor han og hans parti sidder på oppositionsbænken, end da de var i regeringen. Vi får altså på dette punkt en ringere lov, end vi ville have fået, hvis den var blevet vedtaget under ven-